

ساتیک له باسی مردن و سامناکی سهره مه رگدا

کجه / محمدی گانه ساره

وقادر خوین له مزگمهونه: الفرقان

له شورش / پچمه میهمال

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه وأتباعه إلى يوم الدين .

له پاستیدا نئمه له سهره میکدا ده زین که ماددهو شههوات زال بورو به سه رزوریک له خه لکیدا، وه رزوریک له خه لکی بی ئاگان له گویپایه لی په روهردگاریان یویه به پیویستم زانی ئه ساته به سه ربه رین له خزمتی چهند ئایه و فه رموده یه کی پیغه مبه ردا ﷺ، له گه ل هندی له وتهی زانایان، دهربارهی مه رگ و ناره حه تی حالتی روح ده رچون، که میک بدويین له بارهی ئه و حه قیقه تهی که ناپرسی له گه ورده بچوک و به ته من و ساوا .

خوشک و برا به ریزه کامن:

و هرن با پیکه وه ئه ساته به رینه سه ربه بیر کردنه وه له و کاته که دریز ده بین له سه رجیگه، ئه و حالتی که که س و کارمان تییدا ئومید بین له وهی که پزیشکه کان چاره سه رمان بکه، ئه و حالتی که زمانمان ده شکیت و هیز له جه سته ماندا نامینیت و په نگمان زه رد ده بیت .

خوای گه ورده و میه ره بان ده فه رمودیت:

﴿وَجَاءَتْ سَكُونُ الْمَوْتِ يَأْلَقُّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ حَيًّا﴾ [ق: ۱۹].

واته: ناخوشی و ناره حه تی مردن هات به بی گومان له گه ل ئه و پاستییه دا که پیشتر له بیر کرابوو ئه مردن هش ئه و حه قیقه تهی که تو ئهی ئینسان رات ده کرد له دهستی، به و مانایهی له بیری خوتت ده برده وه به خه له تاندن به دونیا و نیعمه ته براوه کانی دونیا .

ئه و مردنی که تیک شکینه ری شهه وات و ناره نزو بازیه کان، ئه و مردنی که پیغه مبه ران (سه لامی خوایان له سه ر بیت) په نایان گرتووه به خوا لیی، ئه و مردنی که هر که س بیری بیت تام و له زه تو خوشیه کانی دونیای لی ئه شیوی .

په روهردگارمان ده فه رمودیت:

﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْأَنْفُسُ وَأَنْتُمْ حِينَدِنَطُرُونَ وَهُنَّ أَقْرَبُ إِلَيْهِ وَنَحْنُ وَلَكُنَّ لَا يُبَهِّرُونَ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِنَ تَرْجِعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِنَ﴾ [الواقعة: ۸۷].

واته: ئهی ئینسانه کان بقو بیر ناکه نه وه کاتیک روح گه یشتوه ته گه روتان، واخه ریکه ده رده چیت (بوبیریک له حالی خوتان و ئه و نه خوشه تان ناکه نه وه) و هئیوه له و کاته دا و اته ماشای ده کهن (له لایه ک به زه بیتان به نه خوشه که تاندا دیت وه،

له لایه کی تر له بیری ئوه دان چوں و به چ شیوه یه که ولی چاره سه ری بدنه) جا ده فه رموویت: و هبزانن که نیمه به زانیاری و بینین و توانای خومان نزیک ترین له و مردووه له نیوه به لام نیوه نابینن و هست ناکه ن (فریشته کان له نیوه لی نزیک ترن)، دووباره ئوه بوقتی نافکرن که ئه گه ر وا لیک دده دنه و که نامن و موحاسه به دوا پوژ ناکرین، (یان به مانایه کی تر) گه ر وا ده زانن که لاوازو کزوله و که م ده ستله لات نین، ئوه ده یگه رننه و نایه لان بمریت، ئه گه ر راست گون.

به لام فه رمانی مردنی هر که سیک ده رچیت هیز نییه ته نها چرکه یه ک ته منی دریز بکات، خواه گه وره کوتایی ته منان به خیر بگیریت إن شاء الله.

پیغه مبه رمان ﷺ ده فه رموویت: (أَكْثُرُهُمْ ذَكْرٌ هَادِمٌ لِّلذَّاتِ)^(۱).

واته: زور بیر له له ناویه رو تیک شکینه ری شهه وات و خوشیه کان بکه نه وه که مردنه.

واته: زور بیر له و مردنه بکه نه وه که گردن به مل هوره کان که چ ده کات و چوک به تاغوتان شل ده کات.

زور له بیری ئوه مردنه دا بن که پیش نیوه که سی نه هیشت، بوقتی به هویه وه نه خله تین به و دو نیایه که (لو دام لعیرک لما وصلت إيلك) ئوه دو نیایه که گه رب مايا بوقتی پیش تو نه ئه گه بی به تو.

کوان پیغمبریه ران (سه لامی خوایان له سه ر بیت)، کوا ئوه پیغه مبه رهی که په روهردگار ده رباره ده فه رموویت: ﴿ وَمَا جَعَلْنَا لِيَسْرِيرَ مِنْ قَبْلِكَ الْمُلْكَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخَلِيلُونَ ﴾ [آل‌آلیه: ۳۴].

واته: زیانی نه براوه ییمان دانه ناوه بوقتی هیچ که س له پیش تو دا، ئه گه ر تو بمریت، ئایا ئه وان ده مینن به به رده وامی؟

ئیمامی پایه دار حسه نی به صری (رہ حمه تی خواه لی بیت) ده فه رموویت: (فضح الموت الدنيا، فلم يترك لذى لب فيهما فرحا، وما ألزم عبد قلبه الموت إلا صغرت الدنيا عليه، وهان عليه جميع مافيها).

واته: مردن له راستیدا ئابروی دو نیای بردووه، و هیچ خوشیه کی بوقتی خواهون هوش تیدا به جی نه هیشت و هیچ به نده یه ک نییه هیچ کات که دلی په یوه ست بیت به مردنه وه ئیلا دونیاو هه مو ئه وانه شی که تییدایه له لا بچوک و که م نرخ ده بیت.

أَيَا عَبْدَكَ مَرِاكَ اللَّهُ عَاصِيَا

حریصا علی الدنیا وللموت ناسیا

أنسيت لقاء الله واللحد والثرى

ويوما عبوسا تشیب فيه النواسیا

ولو أن الدنيا تدوم لأهلها

لكان رسول الله ﷺ حیا وباقیا

(۱) صحیح الجامع الصغیر: ۱۲۱۰، وصحیح سنن النسائی: ۱۸۲۴، ومشکاة المصایب: ۱۶۰۷).

واته: ئئی بهندهی لواز چهند جاره خوای گهوره دهتبینی به سه ریچی کاری، سوری له سه ردونیای فانی و مردنت بیر چووه، بۆ گهیشتن به په روهردگارو ناو له حدی تاریک و کرم و میروت بیرچووه،

وه پرژیکت بیرچوو که تال و پهش و تاریکه، که قژی پیش سه رتییدا سپی ده بیت، وه بیزانه که ئه گه ردونیا بۆ که سی سه رزوهی باما یا ئه وا بۆ پیغامبری خوا ده ما ﷺ.

دایکی باوه پداران عائیشه (خوای لی پازی بیت) له نه خوشی سه رده مه رگیدا بwoo، ابن عباس (خوا له هه مویان پازی بیت) هاته ژووره وه بۆ لای، ههندی لە چاکە کانی که په روهردگار پیی به خشیبوو یادی خسته وه، ئه ویش (خوای لی پازی بیت) فه رمووی:

(يا ابن عباس دعني منك ومن تزكيتك فوالله لو ددت أني كنت نسيانا منسيا).^(۲)

فه رمووی: ئهی عبدالله ی کوری عباس لیم گه پی، وه ئه م ته زکیه و پاک کردن و هه یه م بوباس مه که، سویند بی به خوا خۆزگەی ئه وه ده خوازم که شتیکی که م نرخی له بیرخراو بوما یه.

بۆ دایکى نیمانداران نه و خۆزگەیه ده خوازیت؟

تۆ بلیی لە بەر هەزاری و کەم دهستی بوبی!

یان لە بەر خراپی، وه شیعه کان دهیلین، - له عنەتی خوايان لی بیت - !

نه خیر لە بەر سامناکی حالەتی پۆح ده رچون و ترسناکی ئه هوالي دواپۇز - خوای گهوره په نامان بادات -، لەم کاتە پر ترسناکەدا شەيتانى دۇراوى شەپەنگىزىش چالاکىيە کانى زۆر زیاتر دەكتات بۆ ئه وھى لە دهستى دەرنە چیت،

يە كىاك لە پیاو چاکان ده فه رمووی: لە لای نه خوشیک بۈوم له سه رە مە رگابوو، پېیان دەوت: بلی (لا إله إلا الله) ئه ویش دەيوقوت: نه خیر نه خیر، دواي ئه وھى كەمیك حالى باشتىر بwoo، بۆيمان باس كرد، ووتى: دوو شەيتان هاتن بۆ لام، لە لای راپست و چەپمە وھى وەستان، يە كىكىيان دەيوقوت: له سه رئايىنى جولە كە بىرە، چونكە باشتىرىنى ئايىنە کانە، ئه وھى تريش دەيوقوت: له سه رئايىنى گاور بىرە چونكە باشتىرىنى ئايىنە کانە، منىش پىم دەوتى: نه خیر نه خیر^(۳).

كەوابو بپوانە حالت ئهی ئىنسانى بىئاگا لە مەرگ، بپوانە چىت بە سەر دىت لە كاتىكدا له سەر جىڭە كە وتوىت، توانات لى بپاوه و جەستەت تىك شكاوه،

ئه و لاشەي ماندو نه بwoo بە عىيادەت و پەرسەن،

ئه و دەستەي چەندىن كەسى بىتاوانى توش كرد،

ئه و چاوهى نە دەپروکا لە ناموسى خەلکى،

ئه و قاچەي شەكەت و ماندو بwoo بە دزى كردن و خراپە كارى و

(۲) أخرجه أبو نعيم في: الحلية: ۴۵/۲.

(۳) (التذكرة للقرطبي: ص ۳۴) (القيمة الصغرى للأشرق: ص ۳۰)

وَجِيلَ يَنْهُمْ وَيَنْ مَا يَشْتَهُونَ [س: ۵۴]

واته: دواى ئەوهى خراپە کاران خرانە دۆزەخەوه بەربەست دانرا لەنیوان ئەوان و ئەوهى کە ئەوان حەزى پىدەکەن لەشەھەوات و خوشىيەكان و مال و مندال، کەوابو تەنها دەمىنن لەگەل كرددەوه کانياندا.

خواى گەورە لهئايدىكى تردا دەفرەموویت: ﴿أَيَّنَمَا كُوْنُوا يُدْرِكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّسَيَّدَةٍ﴾ [النساء: ۷۸].
واته: لەھەر جىگە و شويىنىكى بن مردىنان پى دەگات ئەگەر لەقەسرو تەلارە زۆر بەزرو بەھېزەكانىشدا بن.
سوينىد بەخوا پىستان دەگات و قوتارتان نابىت لەدەستى.

تابعى بەرپىز (ربيع بن هيشم) (رەحمةتى خواى لى بىت) دەفرەموویت:
(أَكْثُرُوا ذِكْرَ هَذَا الْمَوْتِ الَّذِي لَمْ تَذُوقُوا قَبْلَهُ مُثْلَهُ).

واته: زۆر بىر بىكەنەوه لەو مردىنى کە لە پىشتىدا وىنەي ئەوتان نەچەشتۈوه.

ئىمامى (القرطى) (رەحمةتى خواى لى بىت) بەم شىيەيە وەسفى مردىن دەگات و دەفرەموویت:
(اعلم أن الموت هو الخطب الأفظع، والأمر الأشع، والكأس الذي طعمها أكره وأبغض، وأنه الأهذم للذات، والأفظع للراحات، والأجلب للكريبات، فإن أمراً يقطع أوصالك، ويفرق أعضاءك، ويهدم أركانك، هو الأمر الأفظع، والخطب الجسيم، وإن يومه هو اليوم العظيم)^(۴)

واته: بىزانە کە مردىن کارىكى وېرانكارى خواستەكانە و ترسناکە، وەمردىن ئەو كۆپەيە کە خواردنەوهى بىزراوتىرين و قىزەونتىرىنى تامەكانە، وە مردىن ئەو راستىيەيە کە تىك شكتىنەری ئارەززو خوشىيەكانە، وەتىكىدەر وېرانكارى حەوانەوهى پشۇو دانە، وەھۆکارە بۇ ھاتنى ناخوشىيەكان - بۇ ھاتنى ناپەھەت ترىنى دىمەن - چونكە راستىيەك پەيوەندىيەكانت بېچىرىنى و ئەندامەكانت پارچە بىكەت و پايەكانى زيانى بىرخىتىن، بەرپاستى کارىكى وېرانكارو تىك دەرى زيانە.

خوشكى بەرپىزم بىراى خوشەۋىستىم:

ئەمە راستەقىنەيە، بەلام ئەم باسە با وامان لى نەگات مردىمان وەكى درېنەيەكى نابوت، يان دۇرۇمنىكى سەرسەخت بىتە پىش چاۋ، بەلكو با بەردەوام لەيادمان بىت، چونكە سىفەتى ئەو كەسانەيە كەزىرن، وەكى سەرۇھەرمان ﷺ دەفرەموویت:

(وَأَكِيسْهُمْ أَكْثَرُهُمْ لِلْمَوْتِ ذَكْرًا، وَأَحْسَنُهُمْ لِهِ اسْتِعْدَادًا، أَوْ لَنْكَ الْأَكْيَاـسِ) ^(۵).

واته: ئىرتىرينى باوەپداران ئەوانەن کە زۆر مردىيان لەيادەو بەجوانتىرىن شىيە خۆيان بۇ ئامادە كردوھ، بەرپاستى ئەوانەن ھۆشىيارو زىن.

(۴) (التذكرة للقرطى: ص ۲۴).

(۵) (الزهد الكبير للبيهقي: ۴۵۹، وصحیح سنن ابن ماجة: ۴۲۵۹، وسلسلة الأحاديث الصحيحة: ۱۳۸۴، وصحیح الترغیب والترہیب: ۳۳۳۵).

یحیی بن معاذ الرازی (په حمه‌تی خوای لئی بیت) ده فه رمومیت: (العقلاء ثلاثة: من ترك الدنيا قبل أن تتركه، وبنی قبره قبل أن يدخله، وأرضی خالقه قبل أن يلقاه)^(۱)
واته: هوشمه‌ندو عاقل و ژیره‌کان سیانن:

- ۱- که سیک واز له دونیا بهینیت پیش ئوهی دونیا واز له م بهینیت بهوهی که تییدا توشی هلدیران بیت.
- ۲- که سیک گوره‌کهی دروست و ئاماده بکات پیش ئوهی بچیته ناوی، واته به رده‌وام گوری بیر بیت .
- ۳- که سیک الله رازی بکات پیش ئوهی بگاته خزمتی.

که ابیو ئهی ئه و که سهی تنهها بق دونیا ههول ده دهیت، ئهی ئه و که سهی بق به دهست هینانی کورسی و دهسته‌لات ئیمان و باوه‌رکهت له خه‌ت ردایه، ئهی ئه و که سهی بق پله‌یه کی پر ئازاوه و ماف خواردن و خوا له بیر چون ههول ده دهیت،
واده‌زانن دونیا هرئاوا پوون ده بیت، وا ده زانن کورسی ژیرتان کون نابیت، واده‌زانن پله‌ی پر له سته‌متان تا سه‌ر ده بیت !! !

﴿فُلْفَادِرَءُ وَأَعْنَ أَفْسِكُمْ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَدِيقِنَ﴾ [آل عمران: ۱۶۸].

واته: به مونافیقین بلی: مردن دوور بخنه‌وه له نه‌فسی خوتان و مه‌یه‌لن مردنتان پی بگات ئه‌گه راستگون.
(عن بعض الحکماء أنه نظر إلى أنس يترهون على ميت خلف جنازته فقال: لو تترهون على أنفسكم لكان خيرا لكم أما أنه قد مات ونجا من ثلاثة أحوال: أولها رؤية ملك الموت، والثاني مرارة الموت، والثالث خوف الخاتمة).

واته: یه‌کیک له‌پیاو باشان پوزیک ته‌ماشای چهند که سیکی کرد، زور به زه‌بیان به مردویه‌کدا ده‌هاته‌وه له‌دوای
جه‌نازه‌که‌یه‌وه، فه‌رمومی: ئه‌گه ربه‌زه‌بیتان به نه‌فسی خوتاندا بیت‌وه زور بوتان باشت‌ره، به‌لام ئه و مردو له‌سی ناره‌حه‌تی
ده‌رباری ببو، یه‌که میان: بینینی ملک الموت، دوه‌میان: تالی مردن و پوح ده‌رچوون، سییه‌میان: ترسان له کوتایی ته‌مه‌ن
(واته / عاقیبهت شه‌پری).

دواکارم له خوای گه‌وره و میهره‌بان به‌بیرو باوه‌رکهه بمان ژینیت، وله‌سه‌ری بمان مرینیت، وله‌پوزی شه‌رمه‌زاری دوا
پوزدا له‌گه‌ل ده‌سته‌ی یه‌کخواپه‌رستاندا کومان بکاته‌وه إن شاء الله

وه خوای گه‌وره ئه‌م باسه کورته بکاته هوكاریک بق گه‌رانه‌وه‌مان، وه دین و ئیمانی هه‌موو لا‌یه‌کمان سه‌لامه‌ت بکات إن شاء الله

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم.

سایتی به هه شت